

Protesteren kan je leren

Vrijdag 21 januari, de verjaardag van Halbe Zijlstra en tevens de dag waarop de grootste studentenmanifestatie van de laatste 20 jaar zou plaatsvinden op het Malieveld in Den Haag. Sinds december waren de Landelijke Kamer van Verenigingen (LKV), de Landelijke Studenten Vakbond (LSVB) en het Interstedelijk Studenten Overleg (ISO) druk bezig om de hele manifestatie te organiseren. Reden voor de manifestatie waren de plannen van het kabinet met het Hoger Onderwijs. Deze plannen zijn niet goed voor de kenniseconomie en sommige groepen studenten, zoals chronisch zieken, technische studenten en studentbestuurders, worden door deze plannen onevenredig hard geraakt. Alle organisaties kregen steeds vaker vanuit hun achterban te horen dat de studenten echt iets wilden gaan doen om aan het kabinet te laten weten dat ze het er niet mee eens waren. De bereidheid om te gaan protesteren was dus groot, vandaar dat het ook groots werd aangepakt.

Zo kwam het dat ik die vrijdag de 21ste samen met 20.000 andere studenten op het Malieveld stond. Nog nooit heb ik zoveel mensen bij elkaar gezien en zo eensgezind om te strijden voor het behoud van de kwaliteit en toegankelijkheid van het Hoger Onderwijs. Wat een goed gevoel gaf het om te bedenken dat wij met zijn allen zoveel mensen op de been hebben kunnen brengen. Voor de LKV was dit de eerste keer dat wij zoiets groots organiseerde. Voor de verenigingen was dit de eerste keer dat ze zich massaal tegen de politiek uitspraken. En dit was voor mij de eerste keer dat ik ergens stond omdat ik het er niet mee eens was. Voor anderen was het duidelijk niet de eerste keer. Met spandoeken, fluitjes en leuzen kwamen ze naar het Malieveld om te demonstreren. Spandoeken met ludieke teksten die op televisie vaak naar voren kwamen. Van hun viel nog veel te leren.

Na de manifestatie is het even rustig geweest. Helaas blijkt het dat het kabinet nog steeds door wil gaan met de plannen, ondanks het afkeurende advies van de Raad van Staten. Verschillende acties, zoals het bezetten van collegezalen en informatiecentra, zijn weer van start gegaan. Studenten weigeren zich neer te leggen bij de plannen van het kabinet. Ook de LKV weigert zich erbij neer te leggen en is aan het lobbyen voor die mensen die de vereniging draaiende houden en om een vorm van overgangsregeling te creëren. Dat het succesvol is blijkt wel uit de plannen voor het collegegeldvrij besturen. Wij zullen doorgaan totdat wij ons doel bereikt hebben, zodat het verenigingsleven kan blijven bestaan. Want dat verenigingen belangrijk zijn is wel gebleken. Lid zijn geweest en het vervullen van een bestuursfunctie bij een vereniging is een teken van zelfontplooiing, wat zeer gewaardeerd wordt door bedrijven. De LKV zal zich hiervoor blijven inzetten en we hopen dit samen met alle studenten te blijven doen! De volgende keer staan we met 40.000 man op het Malieveld met nog meer spandoeken en andere gadgets, want protesteren gaan we op deze manier zeker leren!

Pauline Spaan

h.t. Assessor der Landelijke Kamer van Verenigingen.